

N. P. Andreasen: Der er af de tidligere Ordførere fremsat forskellige Udtalelser, som jeg gerne vil gøre Bemærkninger til. Der er herfra sagt, at det Spørgsmaal, vi her behandler, maaske er et af de allervigtigste af dem, der her under Krigstiden har været fremme paa Rigsdagen, og i flere af de fremsatte Udtalelser har man understreget Betydningen af, at der netop under de nuværende Forhold blev opretholdt et nøje Samarbejde til alle Sider, for at vi her i vort Land i denne vanskelige Tid kan lade de smaa Stridsspørgsmaal ligge og prøve paa i Sammenhold at ordne Forholdene saaledes, at det tjener det hele Folk bedst. Dette kan jeg give min fulde Tilslutning, og jeg kan som Ordfører for mit Parti sige, at vi kan give det foreliggende Lovforslag fuld og hel Tilslutning.

Men af Hensyn til den Stilling, jeg indtager inden for Landbrugets Organisationer, vil jeg gerne have Lov til ganske kort at fremdrage, hvorledes mit Standpunkt har været under de Forhandlinger, der er blevet ført i Landbrugsraadet og andet Sted, og jeg vil bede ærede Medlemmer om at forstaa, at naar Stillingen i Dag er, som den er, den nemlig, at Lovforslaget ikke gennemføres med det samlede Landbrugs Støtte, saa har vi fra det mindre Landbrugs Side i hvert Fald gjort alt muligt under den lange Række af Forhandlinger, der har været ført i de to Maaneder, for at opnaa et tilfredsstillende Resultat.

Da Vanskelighederne kom, var der to Spørgsmaal, der særlig maatte beskæftige os, det var Sterlingens Fald og den Ansættelse af Maksimalpriser, som blev gennemført i England. Vi var inden for Landbruget enige om at henvende os til Regeringen om, at man i disse Spørgsmaal maatte se at komme Landbruget til Hjælp; det vilde være en umulig Situation at tage, at man fik en faldende Sterlingværdi, samtidig med at vore Priser ikke rettede sig op i samme Grad, som man under normale Forhold kunde have ventet det, naar Sterlingen faldt. Under disse Forhandlinger var det, at man i første Omgang fik gennemført den Sænkning af den danske Krones Værdi i Forhold til Sterlingen, som betyder en ca. 8 pCt., og samtidig dermed — det vil jeg gerne understrege — var alle enige om, at der blev sendt Repræsentanter til England for der at optage Forhandlinger om hele Prisforholdet for dansk Bacon, Smør og Æg. Da disse Forhandlinger var blevet gennemført og det viste sig, at de Resultater, som man naaede frem til, ikke i nogen Grad svarede til det Fald, der fremdeles fandt

Sted i Sterlingkursen, saa blev der optaget nye Forhandlinger med Regeringen, og der blev fremsat nye Krav om at faa en Ordning. Regeringen udtalte Gang paa Gang over for Landbrugets Repræsentanter, at den var fuldstændig indforstaaet med, at Statsmagten burde tage Forholdene, som de havde udviklet sig, i Betragtning, og at Landbruget som saadant havde Ret til at faa en Udligning. Og jeg vil have Lov at føje til, at med Hensyn til den danske Krones Værdi over for Sterling, og i det hele taget over for samtlige Valutaer, har vi været enige om, at det var den siddende ansvarlige Regering, der til enhver Tid maatte have Ansvaret for, hvor stor eller lille en Sænkning der kunde være Tale om — hvor den danske Krones Værdi i det hele taget burde fastlægges.

Alle, der deltog i Landbrugsforhandlingerne, var paa dette Trin af Forhandlingerne enige om, at den Erstatning, Landbruget skulde have, kunde tilvejebringes paa to Maader. Den kunde tilvejebringes, saadan som det nu saa stærkt bliver krævet fra Partiet Venstres Side; ved, at man fortsat følger Sterlingkursen. Men der blev samtidig sagt fra det samlede Landbrug, at Udligningen kunde ogsaa finde Sted paa anden Maade, og her er det, jeg gerne vil have Lov til at gøre opmærksom paa, at dengang Regeringen kom med sit Svar, gennem den højtærede Landbrugsminister, og som gik ud paa, at man kunde, naar alle Ting blev taget i Betragtning, og saadan som Forholdene laa herhjemme, ikke gaa med til en yderligere Sænkning af Kroneværdien, da føjede den højtærede Landbrugsminister til: Regeringen er villig til at holde Landbruget skadesløst paa anden Maade — og saa skitserede Ministeren det første af de Forslag, der har været fremme for Offentligheden. Paa det Tidspunkt erklærede man imidlertid fra det store Fler-tals Side inden for Landbrugsraadet, at et saadant Forslag ønskede man ikke at forhandle om, hvorimod vi fra det mindre Landbrugs Side — idet vi tog alle Forhold i Betragtning og saa paa, hvordan Stillingen ligger for det mindre Landbrug herhjemme — var enige om, at vi var nødsagede til at gaa ind i en Forhandling ogsaa paa andet Grundlag end en ændret Sterlingkurs, og det var vi ogsaa under Hensyn til, at dette havde været den gældende Opfattelse under alle de Forhandlinger, der laa forud.

Naar man nu ser paa den Udvikling, der har fundet Sted gennem den lange Række af Forhandlinger indtil nu, saa kan man efter min Mening sige, at for det mindre Landbrugs Vedkommende — ja, man kan